

Farní list

SUŠICE, PETROVICE, SVOJŠICE, KOLINEC, MLÁZOVY, BUDĚTICE, RABÍ, ALBRECHTICE, KAŠPERSKÉ HORY, REJŠTEJN, SRNÍ, HARTMANICE, DOBRÁ VODA, MOUŘENEC, DLOUHÁ VES

LISTOPAD
DUŠIČKY, KRISTA KRÁLE

č. 11 / 2016 (144)

ÚVODNÍK

S podzimem stěhovavé ptactvo zvedlo svá křídla a zamířilo do příhodnějších krajin. Též mnozí farníci se vydali na cesty a putovali do Nových Hradů, ke sv. Vintíři, do Assisi, případně se chystají do Sváté Země... Putování je sušický fenomén.

Podzim se odráží v církevním roce - zaměření k „poslední věci“, příprava na odlet do nebeských krajin. Svátí, ti kteří doputovali k Cíli i duše věrných zemřelých, které k Němu ještě potřebují zdolat nějaký ten kopec či horu, jsou s námi na cestě v podivuhodném společenství modlitby. Obzvláště v dušičkovém týdnu máme

možnost zakusit, jak modlitba překračuje horizont viditelného světa a prokazuje milosrdenství i mimo něj.

Na Krista Krále završíme nejen rok liturgický, ale i ten věnovaný milosrdenství - přijímanému od Boha i prokazovanému bližnímu. Průvodci nám ve finiši budou svätci milosrdenství jako Martin, Anežka, Alžběta. Soudím, že živá modlitba a nezištné prokazování dobra byla jejich křídla, s kterými dosáhli Nebe.

br. Kryštof

KAPLIČKY NA POKRAČOVÁNÍ - HARTMANICE- HŘBITOVNÍ KAPLE BL. PANNY MARIE

Tato kaple, zasvěcená blahoslavené Panně Marii se nachází v areálu hřbitova v Hartmanicích. Byla

postavena před první světovou válkou panem Schopfenbauerem. Více se nám o této kapli zjistit nepodařilo.

Příště: Boží muka u "švédského hřbitůvku" u Pavlínova.

Václav Pikeš

NEBE PLNÉ SRDCÍ – DIECEZNÍ POUŤ NOVÉ HRADY 2016

Červené srdcové balónky stoupají k blankytně modré obloze, aby jako poselství symbolicky nesly naši lásku do světa. Tak byla ukončena diecezní pouť v Nových Hradech určená letos všem věkovým skupinám. Mnoho poutníků přijelo, auta nespočítaná, autobusů asi 22. Velká zahradní slavnost věřících...

Předchozí večer určený mladým přinesl hudební zážitek na náměstí. Memento ze Sušice zahrálo nejenom klasický folk, ale i rokovější muziku a skvěle nás rozradostnilo.

Následovalo vyprávění o Krakově. Toto setkání mladých se sv. Otcem mnoho účastníků samo absolvovalo. Pak ještě seznamovací pohybové aktivity v servitském klášteře Božího milosrdenství. Ten nám velkoryse poskytl zázemí po celou dobu pouti. Poté jsme chválili Pána v přilehlém kostele, spolu s hudebním tělesem mladých z Pelhřimova. Nakonec jsme se účastnili mše sv. s otcem biskupem Pavlem Posádem. Teď měl z účasti mladých velkou radost, ale také připomněl, že v porovnání s celkovým počtem českých mládežníků jsou takovou kapkou v moři... Doslova uprostřed noci jsme se ubytovali ve sportovní hale a následovala spacáková noc. Ráno byla vydatná snídaně opět v klášteře a poté přesun do zámku, který patří Jihočeské univerzitě. Mladí dobrovolníci dostali instrukce, jak pomáhat na stanovištích.

Katechetické středisko pod vedením Marty Furstové připravilo deset aktivit, při kterých dostávaly děti zlaťáky. Zlaťáky však

nesloužily jako odměna, nýbrž budou vyměněny za korunky a pomohou nějakému projektu v Ugandě, takže poputují pořádně daleko. Ochranu nad poutí pomyslně držela sv. Baghita. Sv. Baghita byla část svého života africkou otrokyní a je i mou oblíbenou svatou. Děti měly možnost seznámit se s touto světící a také s pojmem „dětská práce.“

Vítek Marčík to jako vždycky rozjel a Sněhurka jakoby každému promlouvala do duše.

Mezi tím vším měli dospělí v zámku přednášky, doc. Machuly o aktuálnosti Božího

milosrdenství, Mons. Opatrného pro seniory a seniorech, mezi které se prý sám už rád

počítá. Třetím přednášejícím byl pater Tomas van Zavrel jeden z organizátorů této pouti.

Celý program vyvrcholil společnou pontifikální mší pod vedením otce biskupa Mons. Vlastimila Kročila, který však promluvu velkoryse ponechal dětem a panu faráři, který vedl dobrodružné lodičkové stanoviště. Mnohé děti jistě pluly na lodičce i po jezírku poprvé. Milé bylo, že během promluvy mohly děti přiběhnout dopředu a na vyzvání pak zamávat rodičům jako poděkování. Mnoho ministrantů, kněží a také biskup Posád tak viděli svítící dětské oči celkem zblízka. Po mši jako bonbónek odletěly vstříc světu signifikantní balónky.

A mně v nitru zní hymna k roku Božího milosrdenství, programu na celý život katolíka.

Jiřina Panušková

BENEFIČNÍ KONZERT HONZY NEDVĚDA ZAPLNIL SOKOLOVNU A PŘÍSPĚL NA KAŠPERSKOHOŘSKÝ BETLÉM **(FOTODOKUMENTACE)**

Návrat Honzy Nedvěda, povedl. Lidé bouřlivě zpívali, z čehož měl uvedl, že pásmo je S sebou přivezl výborného který je jinak umělcem skvělého mladého Pavla Helana, který zavítal mu v závěru jako dětský sbor, aby jednu jeho píseň doprovodil, protože o tom prý Honza vždycky snil.

jak se jeho šňůra jmenuje, se tleskali a občas si i hlasitě protagonista radost, byť ohraničené hodinou dvacet. klávesistu Jindru Koníře, vážné hudby a ještě křesťanského písničkáře do Sušice už podruhé. Ten překvapení přivedl sušický

Koncert uvedl P. Jenda Kulháněk a v závěru kyticí poděkovala Alenka Bernardová se slovy, že se snad všichni u jesliček sejdem.

Jistě jsme rádi na betlém přispěli.

Jiřina Panušková

NÁRODNÍ POUŤ FRANTIŠKÁNSKÝCH TERCIÁŘŮ.

Ve dnech 2. - 9. října 2016 se konala Národní pouť terciářů Sekulárního františkánského řádu České republiky do Assisi a Říma. I z našeho místního bratrského společenství se několik členů společně s otcem Kryštofem této pouti zúčastnilo a byl to pro nás všechny velice silný duchovní zážitek.

Společně jsme odjížděli z Brna a po noční jízdě autobusem bylo naše první zastavení vysoko v horách Apenin na místě La Verna, kde vyvrcholila duchovní cesta sv. Františka, která se vyznačovala věrným následováním Krista. V La Verně obdržel František dva roky před svou smrtí stigmata – jizvy Kristova umučení.

Z La Verny jsme odpoledne sjížděli serpentínami úzkou silničkou do asi 40 km vzdáleného Assisi, abychom se ubytovali v příjemném prostředí malého rodinného hotelu „Viktor“. Večer jsme se pak zúčastnili obřadu „Tranzitus“, t. j. přechod sv. Františka z tohoto světa do nebe, a to přímo v bazilice Panny Marie Andělské (S. Maria degli Angeli). Bazilika v sobě ukrývá původní maličký kostelík „Porciunkuli“, kde sv. František působil a nedaleko něhož také 3. října 1226 zemřel.

V následujících třech dnech jsme vždy ráno vyráželi po stopách sv. Františka na další místa v Assisi a jeho okolí a zakoušeli Františkovu blízkost na každém našem kroku. Každý den pro nás začínal a také končil společnou modlitbou breviáře a v průběhu dne jsme

pokaždé na jiném místě slavili s otcem Kryštofem mši svatou.

Navštívili jsme katedrálu sv. Rufína, ve které sv. František poprvé kázal a kde je umístěna křtitelnice, která sem byla přestěhována z kostela Santa Maria Maggiore a byli z ní pokřtěni sv. František i sv. Klára. Pak jsme navštívili baziliku sv. Kláry, kde se nachází originál kříže, ze kterého Kristus promlouval ke sv. Františkovi. Ten byl původně v San Damiánu. Také jsme si mohli prohlédnout kostel Chiesa Nuova, jehož význam tkví v tom, že to byl původně rodný dům sv. Františka. Prohlédli jsme si i další menší kostely jako třeba kostel sv. Štěpána, kostel sv. Petra, kostel Panny Marie z Rivortorto, v jehož interiéru se nachází chýšky, ve kterých žil sv. František se svými bratřími. V neposlední řadě vrcholem všeho byla návštěva baziliky sv. Františka. Bazilika sv. Františka má půdorys ve tvaru písmene T a s její výstavbou bylo započato v r. 1228. V r. 1230 byla dokončena její spodní část a byly tam uloženy ostatky sv. Františka. Nad touto dolní bazilikou pak postupem času byly dostavěny ještě dvě další části. Celá stavba je bohatě zdobena nádhernými freskami, zobrazujícími život Ježíše a celý život sv. Františka. U hrobu sv. Františka jsme mohli spočinout v tiché modlitbě a rozjímání a také tam případně svěřit své prosby napsané na lístečku, za které se pak místní bratři budou modlit.

Měli jsme i příležitost vystoupat k poustevně Carceri na hoře Sabasio, kam se utíkal sv. František se svými spolubratry, když hledali ticho pro rozjímání. V nedalekém lesíku od této poustevny se nachází i letitý dub, pod nímž sv. František promlouval k ptákům.

Poslední den našeho pobytu v Assisi jsme navštívili kostel sv. Damiána. Zde se František modlil na začátku svého apoštolátu, zde k němu promlouval Kristus z kříže a zde také přebývala se svými družkami sv. Klára. I dnes toto místo slouží jako ženský klášter. V zahradě tohoto kláštera František složil svůj známý Chvalozpěv stvoření.

V pátek v ranních hodinách jsme se rozloučili s Assisi a vyrazili do Říma. Cestou jsme tento den ještě navštívili městečko Cascia, kde žila a působila v Itálii velmi uctívaná patronka sv. Rita, vyslechli jsme si v klášteře výklad o jejím pohnutém životě od augustiniánského bratra a mohli v rozjímání spočinout u jejího hrobu. Pak asi po dvou hodinách jsme ještě odjeli do nedalekého městečka Roccaporena a navštívili rodný dům sv. Rity a také kostel, do kterého chodila. Svatá Rita je velkou přímluvkyní v neřešitelných situacích a na její přímluvu se událo mnoho zázraků.

V pozdních odpoledních hodinách jsme se ještě zastavili v Grecciu, to je místo, kde sv. František vytvořil r. 1223 živý betlém.

A po té jsme už mířili do Říma. V Římě jsme přespali v skromném Salesiánském středisku dona Boska, na pokraji města. Odtud pak v sobotní ráno vyrazili metrem do centra. Naším hlavním cílem byla samozřejmě návštěva Vatikánu a dalších významných duchovních míst jako je Lateránská bazilika, bazilika Santa Maria Maggiore, Svaté schody, bazilika sv. Petra v řetězech.

Večer jsme náš pobyt v Itálii zakončili mší svatou a děkovali Pánu za všechny dary a milosti, které jsme obdrželi a pak už nás čekala noční jízda autobusem zpátky do Brna.

Pán z nás na této pouti vytvořil úžasné společenství a i paní spolujitelka CK Hladký se s námi se všemi s dojetím loučila. Velký dík patří této cestovní kanceláři za perfektní organizaci, sestře Růžence Hrbkové, terciářce z Brna, která vše pomáhala zajistit a v neposlední řadě našemu laskavému a obětavému knězi bratru Kryštofovi, který tuto pouť duchovně vedl a o kterém jen málokdo z nás věděl, že tak skvěle ovládá italštinu a že v Římě dokonce i studoval.

BOHU DÍKY ZA VŠECHNO A ZA VŠECHNY.

Anna Blažková

ŽEHNÁNÍ KŘÍŽE NA ROZCESTÍ MLÁZOVY - LUKOVIŠTĚ

V neděli 16.10. ve 3h odpoledne byla v mlázovské farnosti, po červencovém svěcení kapličky v Lukovišti, opět velká slavnost. Žehnal se totiž znovu opravený kříž na rozcestí Mlázovy-Lukoviště-Boříkovy. Sešlo se na 200 lidí a žehnal náš nový pan farář P. Marek Donnerstag. Tento kříž zvaný Baštářův, podle kameníka Pavla Baštáře z Boříkov, zde stojí od 12.5.1879. Kameník Pavel Baštář ho vytesal z kamene v místním kamenolomu a umístil ho právě na tomto

rozcestí. Kříž byl kamenný a Kristus na něm byl vyroben z plechu. V témže roce na den Nanebevstoupení Páně 22.5., okolo 3 hodiny odpolední, za přítomnosti 2000 lidí ho požehnal tehdejší místní pan farář P. Jos. Cimburek, který nám zanechal tuto informaci ve farní kronice. V místních kronikách se dočteme i to, že tento kameník Baštář byl 2.3.1887 v témže kamenolomu zavalen kamenem a na místě zemřel.

Při jedné bouři v roce 1968 do kříže uhořel blesk a kříž byl poničen. Pan Ota Černý, tehdejší

ředitel autoservisu v Klatovech, ho nechal opravit. Nechal nosný sloup z kamene, ale kříž nechal vyrobít z plechu. Kristus od té doby chyběl na tomto kříži. Časem plech zrezivěl a dírami zalétali do kříže ptáčci a hnízdili tam. Mlázovští hasiči v čele s ing. Vladimírem Váchou se rozhodli nechat tento kříž opravit. Oprava stála přes 90 000Kč. Tato částka byla zčásti kryta z dotace Ministerstva zemědělství ČR, z části přispěl Městys Kolinec, pod který Mlázovy a Lukoviště spadají a zbytek přispěli místní lidé a firmy. Opravu kříže si vzal na starost sochař Václav Fiala, který opět kříž vyrobil z plechu,

ale mnohem kvalitnějšího, jak sám říkal. Měl by tedy vydržet mnohem déle. Na kříž zavěsil i Krista, kterého vyřízl z plochého kamene a namaloval mu dokonce svatozář z pravého 24karátového zlata. A aby ptáčkové, kteří dřív hnízdili v kříži, měli kde příští rok klást svá vajíčka a vyvádět mladé, postavili hasiči budku, kterou umístili na nedalekém stromu. Budku odhalili místní nejmladší hasiči z Mlázov.

Ale to ještě není všechno. Sochař udělal z nedaleké autobusové zastávky, u které jsem

jako malý kluk denně čekával na autobus, malou galerii. V ní je historie kříže popsána a jsou tam i fotky, jak kříž vznikl a jak se opravoval. Bude-li zde tedy někdo někdy čekat na autobus, může si zkrátit čas prohlídkou této malé galerie.

Až budete mít někdy cestu kolem, rozhodně se zastavte, prohlédněte si jak kříž tak i galerii v autobusové zastávce, která tam bude tak dlouho, dokud to někdo neukradne nebo nezničí. Já doufám, že vydrží hodně, hodně dlouho...

Jiří Kopelent

KARDINÁL RAYMOND LEO BURKE V ČR I V ČESKOBUDĚJOVICKÉ DIECÉZI

Ve dnech 12. – 15. října 2016 navštívil Českou republiku Jeho Eminence Raymond Leo kardinál Burke. Pozvání přijal od

organizací Res Claritatis a Hnutí pro život. Průběh návštěvy zajišťovalo mnoho dalších subjektů, např. Arcibiskupství pražské, biskupství Českobudějovické, Teologická fakulta Jihočeské univerzity, klášter ve Vyšším Brodě a další.

Kardinál Burke, ač malý tělesným vzrůstem, je velkou postavou současné Církve. Spolu s dalšími kardinály a teology vydal knihu Setrvat v pravdě Kristově, která hájí učení Církve ohledně rodiny, manželství a svatého přijímání. Tato kniha vyšla v loňském roce i v českém překladu v kartuziánském

nakladatelství. Podrobnosti, kdo je kardinál Burke lze nalézt např. zde: <http://rcmonitor.cz/kardinalburke/>

Příležitost k setkání s tak významnou osobností jsme si nemohli nechat ujít. Proto jsme spolu s některými farníky a dalšími přáteli vyrazili ve středu 12.10. do cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě, kde pan kardinál sloužil pontifikální Mši svatou podle misálu Jana XXIII. z roku 1962. Pozitivně na mne zapůsobilo, že přes obtížnou dostupnost byl klášterní kostel zaplněn. Bylo zde i dost rodin s dětmi, přestože byl pracovní den. Mši svatou doprovodil vynikající hudební sbor a Gregoriánský chorál v podání místních cisterciáckých bratří. V kázání se pan kardinál věnoval svatému Josefovi. Vyzdvihl ho jako příklad spravedlnosti. Máme usilovat o spravedlnost, o to, abychom spravedliví byli, abychom vnímali Boží vnuknutí. Do ochrany sv. Josefa máme zasvětit také naše rodiny. Tzv. tradiční či tridentská liturgie je mnohými vnímána negativně, přestože písemné záznamy o tomto ritu sahají až někam k pátému století a většina světců vyrostla na tímto způsobem slavené Mši svaté. Jde o obrovské bohatství Církve a to nejen co do brokátu a krajek, které jsou této liturgii nejčastěji vyčítány.

V ten samý den odpoledne (na pozvání Jihočeské univerzity a Teologické fakulty JU) měl J.E. kardinál Burke v aule univerzity přednášku s názvem „Setrvat v pravdě Kristově: manželství, přirozený zákon a nauka Církve“. Zcela zaplněná aula za účasti našeho diecézního biskupa Jeho Excellence Vlastimila Kročila, mnoha kněží, vč. kněží naší farnosti důvěrně známých, pana rektora Tomáše Machuly, mnoha vyučujících z budějovické teologické fakulty a dalších lidí, naslouchala

skvělé přednášce. Přednáška se věnovala v loňském roce skončené synodě o rodině a prezentovala učení Církve o manželství a rodině obsažené v knize „Setrvat v pravdě Kristově“. Z přednášky jsem si odnesl dvě hlavní myšlenky: Zničíme-li učení o nerozlučitelnosti manželství, zničíme Církev. Zajímavé je, že podobná slova, jen vztažená na rodinu, pronesl pan kardinál Duka při letošním Pochodu pro život. Druhou myšlenkou je v podstatě citace jednoho ze spoluautorů z výše uvedené knihy: „Bylo by však chybné nebo alespoň velmi nedostatečné, kdybychom Ježíše považovali za účastníka právně-morálního sporu stojícího na straně rigoristů a obracejícího se výhradně k lidem pevné vůle. On totiž také přislíbil nový a hojný příliv milosti, nadpřirozené pomoci, díky níž může i ten nejslabší plnit Boží vůli.“ Po přednášce byla opět možnost k osobnímu setkání s panem kardinálem a proběhla také autogramiáda výše zmíněné knihy.

Ve čtvrtek se pan kardinál zúčastnil v Brně konference „Nejmenší z nás“, věnující se právní ochraně nenarozených dětí. V pátek večer 14.10. v Praze ve Strahovském premonstrátském klášteře pronesl úvod při prezentaci knihy amerického filozofa, teologa a odborníka na liturgickou hudbu Petera Kwasniewského „Povstávání z prachu“. Kniha se věnuje tradiční liturgii, právě vyšla v nakladatelství Hesperion a do češtiny ji přeložil mladý kněz litoměřické diecéze otec Štěpán Smolen. Následující den v sobotu 15.10. pan kardinál Burke sloužil ve strahovské bazilice Nanebevzetí Panny Marie pontifikální Mši svatou, opět podle misálu z roku 1962. Bazilika byla zcela zaplněná. Fotografie a videa lze najít na You tube, stránkách Res Claritatis a nádherné fotografie jsou na webu Člověk a víra.

Věřím, že návštěva Jeho Eminence kardinála Burkea byla pro všechny, kteří se setkání s ním zúčastnili radostná a v mnohém inspirativní. Já i má rodina se z jeho návštěvy v ČR velmi radujeme a setkání s ním bylo povzbuzující. Je to skvělá postava současné Církve.

Petr Jáchim

MISIJNÍ NEDELE V SUŠICI

Misijní neděle v Sušici začala mší svatou, ve které jsme se s celou katolickou církví modlili za potřebné lidi v misiích po celém světě. Do obětního průvodu s přímluvami byly zapojeny starší děti, které přinášely za každý kontinent symbolický dar: chléb, tropické ovoce, vodu, rýži a učební pomůcky.

Po bohoslužbě se konal tradiční Misijní jarmark, na který jsme se v rodinách pilně připravovali pečením cukroví, smažením řízků, mazáním chlebičků, šitím a vyráběním ozdob. Byla zde i podzimní výzdoba a věnce od Marušky a Zuzky Krúsových. Starší děti zase vytvářely na hodinách náboženství jmenovky na dárky a srdíčka. Světlušky na skautu připravily pamlsky pro ptáčky na zimu. Nechyběl ani Misijní čaj pro dospělé ovoněný rumem, který všechny zahřál.

Kromě sbírky v kostele jsme na Misijním jarmarku vybrali překvapivých 11.251,- korun pro podporu Papežského misijního díla. Částka byla odeslána na potřeby chudých dětí a sirotků.

Velké díky patří vám všem farníkům za to, jak krásně a radostně jsme oslavili Misijní neděle a otevřeli svá srdce pro potřebné, jak nás o to žádá náš papež František.

Šárka Šmídlová; snímek: Jaroslava Pánková

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Ve vlaku do Bystřice jede mladík a žvýká žvýkačku. Asi tak po půlhodině se k němu nakloní babička sedící naproti němu a povídá: "To jste hodný, mladý pane, že si se mnou povídáte, ale já vás vůbec neslyším."

POZVÁNKA NA DUCHOVNÍ OBNOVU S KATEŘINOU LACHMANOVOU

Uskuteční **11-12. listopadu** v kostele **sv. Václava v Sušici**. Během obnovy bude možné navštívit svátost smíření i přímluvnou modlitbu, stejně jako zakoupit duchovní literaturu či pobýt v tichu kostela.

CHYSTÁ SE:

- St 2.11. v 16h mše svatá s modlitbami za zemřelé v kostele sv. Mikuláše v Kašp. Horách
v 18h mše svatá s modlitbami za zemřelé v kostele sv. Mořice v Mouřenci
- So 5.11. **Setkání old-ministrantů Sušice** – 12.00 mše sv. v děkanském kostele sv. Václava (i pro veřejnost) – celebuje P. Adolf Pintíř
- Pá 11.11. **24 hodin v klášteře** „*Skutky milosrdenství v životě svatých a v životě našem*“ – duchovní soustředění pro starší žáky náboženství v Klášteře kapucínů v Sušici
- Pá 11.12- 12.11. v kostele sv. Václava duchovní obnova s PhLic. Kateřinou Lachmanovou, ThD.
- Ne 20.11. **Uzavírá se Svatý rok milosrdenství**
- Út 22.11. První setkání dětí spolu s rodiči k **přípravě na první svátost smíření a první svaté přijímání** od 16.00 do 17.00 na faře v Sušici
- Ne 27.11. **První neděle adventní – žehnání adventních věnců** na všech mších sv.
Na mši sv. v 9.00 ve farním kostele sv. Václava v Sušici **slavnostní představení dětí zahajujících přípravu na první svátost smíření a první svaté přijímání**

Vydává Římskokatolická farnost Sušice, Bašta 54, 342 01 Sušice, tel. 376 523 368

e-mail: farnostsusice@seznam.cz ; <http://www.farnostsusice.cz>

Redaktor: Mgr. Jiří Kopelent, e-mail: jirkakopelent@seznam.cz ;
případné příspěvky pošlete do pátku 18.11. (uzávěrka dalšího čísla)